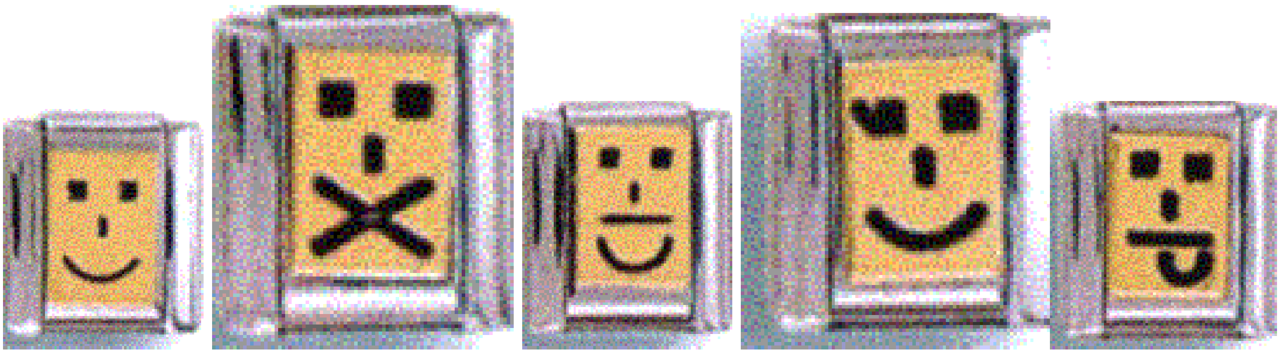
Το δεκαπενθήμερο ηλεκτρονικό περιοδικό για τον έλληνα blogger

BloGR

ΤΕΥΧΟΣ 1ο

[Σεπτέμβριος 2005 / 1ο δεκαπενθήμερο]

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ BLOG ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ!!!

Ας το γνωρίσουμε…

Οδηγός

Τα 3 βασικά που πρέπει να ξέρετε για να σχεδιάσετε τη δική σας ιστοσελίδα για το blog σας.

ΑΡΘΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΠΛΟΓΚΟΣΦΑΙΡΑ ! ! !

--= **Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α** =--

#- ΕλΛηΝιΚή BlogόΣφΑιΡα -#

.::Editorial::.

- **Από: jim_hellas –**

Κυρίες και κύριοι, χαίρετε! Εάν διαβάζετε αυτές τις γραμμές σημαίνει πως είστε ένας από αυτούς που καταδέχτηκαν να ρίξουν μια ματιά σε αυτό το project και γι' αυτό ακριβώς θέλω να σας ευχαριστήσω πολύ. Αυτή τη στιγμή «κρατάτε στα χέρια σας» το πρώτο τεύχος (από τα πολλά που θα ακολουθήσουν, θέλω να πιστεύω) του πρωτοποριακού project «Blo**GR**». Σκοπός αυτού του ηλεκτρονικού δεκαπενθήμερου περιοδικού είναι να σας φέρει σε επαφή με την ελληνική κοινότητα των ελλήνων bloggers, αλλά και να σας ενημερώνει σχετικά με οτιδήποτε συμβαίνει που αφορά το blogging.

Θέλω να πιστεύω βέβαια πως γνωρίζετε, έστω και γενικά και αόριστα, τι εστί blog. Εάν πάλι δεν γνωρίζετε, οφείλω να προσπαθήσω να δώσω έναν μικρό ορισμό για να σας βάλω στο κλίμα... Blog είναι μια νέα μόδα που έχει εξαπλωθεί σε ολόκληρο τον κόσμο και αποκτά όλο και περισσότερους οπαδούς. Πρόκειται ουσιαστικά για μια προσωπική ιστοσελίδα που μπορεί να ανανεώνεται (σχεδόν) αυτόματα, στην οποία ο κάθε ιδιοκτήτης καταγράφει τις σκέψεις του, οι οποίες εμφανίζονται με τη σειρά στην ιστοσελίδα, είτε από την πιο πρόσφατη προς την πιο παλιά, είτε το αντίστροφο. Είναι δηλαδή ένα είδος ηλεκτρονικού ημερολογίου, με τη μόνη διαφορά ότι οι επισκέπτες είναι σε θέση, στα περισσότερα blog να αφήνουν τα σχόλιά τους για το κείμενο που μόλις διάβασαν. Έτσι υπάρχει μια άμεση αλληλεπίδραση μεταξύ του αναγνώστη του κειμένου και του ιδιοκτήτη του.

Κύριος κορμός αυτού του ηλεκτρονικού περιοδικού είναι φυσικά τα ελληνικά blogs, χωρίς αυτό φυσικά να σημαίνει πως υποτιμάμε τα ξενόγλωσσα blogs. Ο μόνος λόγος που επικεντρωνόμαστε στην ελληνική blogόσφαιρα είναι λόγω του περιορισμένου χρόνου που έχουμε στην διάθεσή μας. Όπως καταλαβαίνετε χρειάζεται πολύ χρόνος για να συγκεντρωθεί το υλικό μας και φανταστείτε πόσος χρόνος θα χρειαζόταν αν έπρεπε να κάνουμε και μετάφραση του αγγλικού κειμένου, δεδομένου ότι το περιοδικό αυτό θα διαβάζεται από έλληνες χρήστες. Όπως προανέφερα, κύριος κορμός του περιοδικού αυτού θα είναι τα ελληνικά blogs. Πιο συγκεκριμένα θα συγκεντρώνονται κείμενα από τα ελληνικά blogs, κατόπιν άδειας από τους ιδιοκτήτες βέβαια, και θα αναδημοσιεύονται εδώ μαζί με τα τυχόν ενδιαφέροντα σχόλια του κάθε κειμένου. Έτσι θα έχετε την ευκαιρία να διαβάζετε τα πιο ενδιαφέρουσες δημοσιεύσεις των blogs μαζί με τα σχόλιά τους. Βέβαια το «ενδιαφέρον» είναι υποκειμενικό, αλλά θα γίνεται κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να υπάρχουν posts μεγάλου φάσματος ενδιαφερόντων. Προς το παρόν οι κατηγορίες στις οποίες χωρίστηκαν οι δημοσιεύσεις είναι τέσσερις: *«Προσωπικές ιστορίες», «Άρθρα», «Σατυρικόν» και «Φιλολογίζοντες».* Το περιεχόμενο των δημοσιεύσεων που θα υπάρχουν στην κάθε κατηγορία είναι νομίζω οφθαλμοφανές.

Λοιπόν, καιρός να σας αφήσω να απολαύσετε το πρώτο τεύχος, αφού πρώτα σας παρακαλέσω να μου στείλετε τα τυχόν σχόλια που έχετε να κάνετε, καθώς θα είναι ιδιαίτερα χρήσιμα για την καλυτέρευση του περιοδικού αυτού…Για λεπτομέρειες σχετικά με το πώς μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μου θα βρείτε στη στήλη *«Contact us / infos»*

Καλή ανάγνωση!

Σας ευχαριστώ πολύ BloGR

.::How to::.

- **Από: jim_hellas** –

Δημιουργήστε το δικό σας blog template

Σκέφτεστε να δημιουργήσετε ένα blog ή μήπως έχετε ήδη; Ότι και να ισχύει, το παρών άρθρο θα σας βοηθήσει να κατανοήσετε τις βασικές αρχές για να δημιουργήσετε από το μηδέν το δικό σας blog. Πολλοί providers βέβαια, ελληνικοί κ ξένοι, σας προσφέρουν μερικά έτοιμα templates για να επιλέξετε αυτό που σας αρέσει για το δικό σας blog, αλλά το σίγουρο είναι πως έχεις εντελώς διαφορετικό αίσθημα όταν δημιουργείς εξ ολοκλήρου ένα project, βασιζόμενος μόνο στις δυνάμεις σου.

Έπειτα, το άλλο θετικό είναι πως σε περίπτωση που το blog δεν λειτουργεί σε κάποια φάση (πρόβλημα πολύ συχνό, όπως θα έχετε διαπιστώσει οι κάτοχοι blogs) γίνεται πολύ πιο εύκολος ο εντοπισμός του λάθος προγραμματισμού κι η διόρθωση του λάθους.
Αρκετά με τα λόγια όμως…
Ας περάσουμε στα έργα!

1

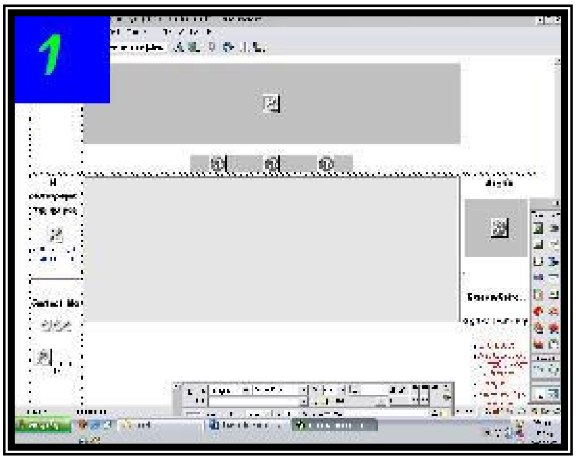
Αρχικά θα πρέπει να τονίσουμε ότι ο κώδικας ενός blog δεν είναι τίποτα περισσότερο από τον κώδικα HTML μιας απλής ιστοσελίδας. Αυτός είναι ο βασικός κορμός του τουλάχιστον. Έτσι, το πρώτο βασικό βήμα που πρέπει να κάνουμε για να ξεκινήσουμε το δικό μας blog, είναι να σχεδιάσουμε μια απλή ιστοσελίδα με τη βοήθεια κάποιου προγράμματος, όπως το MS Frontpage, MS Office ή το Macromedia Dreamweaver (εγώ προσωπικά σας προτείνω το τελευταίο…).

Στη φάση αυτή θα πρέπει να σχεδιάσουμε την εμφάνιση του blog με τους πίνακες, τα κουμπιά, τις εικόνες, τις γραμματοσειρές κτλ, έτσι ακριβώς όπως θα θέλουμε να φαίνεται στην σελίδα του blog. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δώσουμε στην μεταφορά των τυχόν εξωτερικών αρχείων που χρειάζονται για την εμφάνιση της σελίδας μας (π.χ. εικόνες, mid, mp3 κτλ). Τα αρχεία αυτά θα πρέπει να μεταφερθούν, ίσως με κάποιον ftp client (Cute FTP για παράδειγμα…) στον ελεύθερο χώρο του provider μας και από εκεί να γίνουν οι σύνδεσμοι προς τα αρχεία αυτά.

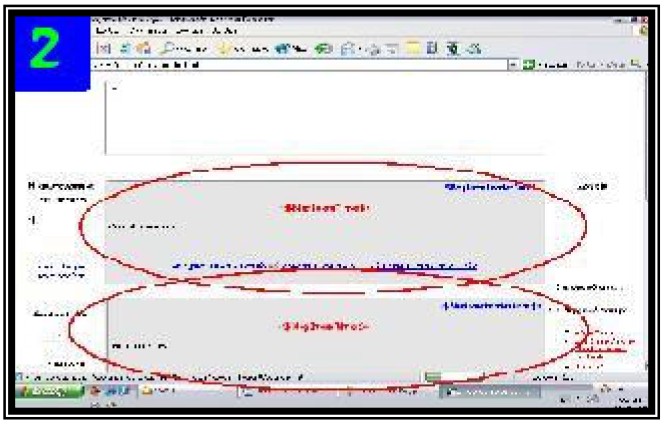
Για παράδειγμα η εικόνα που θέλουμε να εμφανίζεται δεν πρέπει να έρχεται από το
C:\My documents\myblog\pic.gif
Αλλά από το
http://www.myfreespace.com/ego/pic.gif

Όταν θα έχετε τελειώσει το πρώτο αυτό βήμα θα πρέπει η σελίδα σας να είναι έτοιμη να ανέβει, με τη μόνη διαφορά ότιακόμα δεν έχουν προστεθεί οι εντολές για το blog. Αλλά κατά τα άλλα, οπτικά περισσότερο, το αποτέλεσμα θα πρέπει να είναι εκείνο το οποίο επιθυμούσατε.

Όταν θα τελειώσετε το αποτέλεσμα θα μοιάζει κάπως όπως στη δίπλα εικόνα. Για το παράδειγμά μας χρησιμοποιήθηκε Dreamweaver 4.

2 Στη συνέχεια θα προσθέσουμε τις εντολές για το blog μας. Οι εντολές αυτές είναι σχετικά απλές και δεν θα μας δυσκολέψουν ιδιαίτερα. Πρώτο μας μέλημα από εδώ και πέρα είναι το που θα μπουν οι εντολές αυτές. Θα πρέπει να βρούμε το μέρος εκείνο του blog μας που θέλουμε να ανανεώνεται μετά από κάθε εγγραφή. Για παράδειγμα, το σημείο που επαναλαμβάνεται στο προσωπικό μου blog (http://freehost.stuff.gr/jim_hellas) είναι ο πίνακας μέσα στον οποίο εμφανίζεται ξεχωριστά η κάθε εγγραφή.

Έπειτα, επεξεργαζόμαστε αυτό το σημείο του κώδικα με το Notepad. Στο σημείο πριν και μετά το σημείο που θέλουμε να επαναλαμβάνεται βάζουμε την εντολή **<Blogger> (...) </Blogger>**

Π.χ. Στην σελίδα μου ο κώδικας που επαναλαμβάνεται είναι ο πίνακας.
Πριν:
<table width="100%" border="1" bgcolor="#E5E5E5"> (...) </table>
Μετά:
<Blogger><table width="100%" border="1" bgcolor="#E5E5E5"> (...) </table>**</Blogger>**

<BlogDateHeader><$BlogDateHeaderDate$></BlogDateHeader>
εμφανίζει την ημερομηνία που έγινε η εγγραφή.

<BlogItemTitle><$BlogItemTitle$></BlogItemTitle>
Εμφανίζει τον τίτλο της εγγραφής.

Οι παρακάτω εντολές μπαίνουν χωρίς εντολές open κ close

<$BlogItemBody$>
Εμφανίζει το κείμενο της εγγραφής.

<$BlogItemAuthorNickname$>
Εμφανίζει το nickname του αρθρογράφου της εγγραφής.

<$BlogItemDateTime$>
Εμφανίζει την ακριβή ώρα της εγγραφής.

Μόνο στο PATHFINDER.GR

<BlogComments> <a href="<$BlogItemCommentsUrl$>"><$BlogItemCommentsString$></BlogComments>

Εμφανίζει τον αριθμό των σχολίων και κάνει link προς αυτά, ώστε να προβληθούν ή να προστεθούν κ άλλα.

3 Τρίτο μας βήμα είναι να προσθέσουμε και τις υπόλοιπες εντολές. Το μόνο που θέλει προσοχή σε αυτό το βήμα είναι η θέση στην οποία θέλουμε να μπούνε τα στοιχεία αυτά. Οι εντολές αυτές θα πρέπει να εισάγονται στο σημείο στο οποίο επιθυμούμε να εμφανίζονται στο blog μας οι αντίστοιχες λειτουργίες. Το σημείο αυτό θα πρέπει να είναι ανάμεσα στις εντολές **<Blogger> (...) </Blogger> !!!**

Δίπλα δίνεται ένας πίνακας με βασικές εντολές για το blog σας, καθώς και το αποτέλεσμά τους. Ανάμεσα στις εντολές open κ close (<BlogDateHeader>(...)<BlogDateHeader>), όπου μπαίνει η βασική εντολή (<$BlogDateHeaderDate$>) μπορείτε να κάνετε οποιαδήποτε μορφοποίηση θέλετε, σαν να επρόκειτο για απλό κείμενο.

Για παράδειγμα, αν θέλετε να εμφανίζεται η ημερομηνία εγγραφής με *Italic*, βάζετε:
<i><$BlogDateHeaderDate$></i> BloGR

- Από jim_hellas -

Καθυστέρηση στην ανανέωση του blogs.pathfinder.gr

Το συγκεκριμένο site, το οποίο προσφέρει ευκολία στη δημιουργία και στη διατήρηση ενός blog, το οποίο έχει συγκεντρώσει ένα μεγάλο ποσοστό ελλήνων bloggers, μεταξύ των οποίων και εμένα, καθυστερεί πολύ στην ανανέωσή του. Αν και πριν από λίγο καιρό με άρθρο του το ίδιο το pathfinder (http://news.pathfinder.gr/periscopio/blog_sphere.html) μας επιβεβαίωνε για μια ακόμη φορά πως θα υπάρξει αναβάθμιση, ωστόσο τίποτα δεν έγινε ακόμα σχετικά με το θέμα αυτό. Φυσικά αυτό έχει ως αποτέλεσμα το pathfinder να χάνει «πελατεία» από αυτό τον τομέα του. Παράδειγμα αποτελεί ο φίλτατος yannis43 που μετέφερε το blog του στο επίσης πολύ φιλικό και προσιτό ακόμη και στον αρχάριο blogger, http://blogs.gr

Πέρα από την καθυστέρηση ανανέωσης του site, σε συζητήσεις που είχα με άλλα άτομα, επίσης χρήστες του εν λόγω site, όλοι αντιμετώπιζαν συχνά πυκνά προβλήματα με την ταχύτητα εμφάνισης του blog, ή με την ταχύτητα ανεβάσματος αρχείων στο χώρο που σου παραχωρεί το pathfinder. Ας ελπίσουμε ότι τα προβλήματα του pathfinder θα λυθούν σύντομα, αλλιώς αναμένεται να ακολουθήσουν και άλλοι το παράδειγμα του φίλου yannis43.

Ο λόγος που έκανα αυτήν την αναφορά είναι επειδή το Pathfinder αποτελεί μια μεγάλη κοινότητα bloggers, από όπου έχουν πολύ ξεκινήσει και άλλοι είτε έμειναν (π.χ. libertarian), άλλοι μένουν αμιγώς (π.χ. εγώ, filosofos, stormy) και άλλοι έφυγαν εντελώς (π.χ. feelgood, yannis43). Είναι πραγματικά κρίμα να χάνει το κύρος του για προβλήματα που μπορούν να λυθούν σχετικά εύκολα, αν υπάρξει ανταπόκριση από το τεχνικό τμήμα ή το τμήμα σχεδιασμού του site και της Phaistos networks.

Διακοπές ΤΕΛΟΣ!

Δεν θα αποτελούσε νέο αν σας ενημέρωνα για το τεράστιο ποσοστό των bloggers που κάνανε μια παύση διαρκείας από τα posts τους το τελευταίο διάστημα. Ανάμεσα βέβαια σε αυτούς που κάνανε διακοπές και μάλιστα διαρκείας, είμαι κ εγώ φυσικά! προσωπικά έκλεισα το μαγαζί για περισσότερο από 2 μήνες. Αλλά επέστρεψα! Το ίδιο νομίζω πως θα κάνουν και οι άλλοι διακοπόπληκτοι σιγά – σιγά. Λόγω ακριβώς των διακοπών, ορισμένα από τα posts που θα δείτε παρακάτω είναι από παλαιότερες ημερομηνίες. Απλά το πρώτο τεύχος του BloGR κάπως έπρεπε να γεμίσει. Ελπίζω στην κατανόησή σας...

Καλή μας επιστροφή από τις διακοπές λοιπόν!

Το http://bloggers.gr άνοιξε κ μας περιμένει

Στο URL http://bloggers.gr μπορείτε να βρείτε μια ολόφρεσκια νέα κοινότητα ελλήνων bloggers. Η κοινότητα αυτή φτιάχτηκε από τον feelgood με σκοπό να φέρει πιο κοντά τους έλληνες bloggers, ώστε να ακουστεί η φωνή τους ακόμη πιο δυνατή. Στο site αυτό υπάρχει forum όπου ήδη έχουν αρχίσει να γίνονται συζητήσεις σχετικά με όλα όσα μπορούν να αφορούν τον μέσο blogger. Φυσικά εκεί μπορείτε να βρείτε βοήθεια για το δικό σας blog. Τα μέλη θα είναι πρόθυμα να σας βοηθήσουν.

Αν δεν έχετε εγγραφεί ακόμη, νομίζω πως είναι καιρός να το κάνετε. Εκεί αναμένεται να χτυπάει η καρδιά των bloggers, γιατί όχι κ η δική σας; Αν πάλι δεν θέλετε να εγγραφείτε, μπορείτε να μιλήσετε ως ανώνυμοι. Ο διαχειριστής δίνει, βλέπετε πολλά προνόμια και διευκολύνει όσο μπορεί.

Ραντεβού στο bloggers.gr λοιπόν!

Ελληνική *** *** Blogόσφαιρα

Άρθρα

Φιλολογίζοντες

Προσωπικά

Σύνορα μέσα στην Ευρώπη ξανά...

Ημ/νία: 13/7/2005

- Από libertarian – (http://homepages.pathfinder.gr/libertarian/weblog.html)

Λόγω της τρομοκρατικής επίθεσης στο Λονδίνο, η Γαλλία και η Ολλανδία αποφάσισαν να αναστείλουν προσωρινά την Συνθήκη Σέγκεν για την ελεύθερη διακίνηση των ευρωπαίων πολιτών. Είναι πράγματι επιτυχία για τους τρομοκράτες όλα αυτά που συμβαίνουν στις χώρες μας, κατάφεραν να τις φέρουν πιο κοντά σε αυτό που θεωρούν ιδανική κοινωνία. Οι ανοιχτές και μη-μισαλλόδοξες (tolerant) σε μεγάλο βαθμό φιλελεύθερες κοινωνίες μας, αρχίζουν να σηκώνουν σύνορα, να θεσπίζουν διαρκώς μέτρα που περιορίζουν τις ελευθερίες μας και οι πολίτες τους να μην είναι πλέον ανεκτικοί απέναντι στο διαφορετικό (βλέπε εμπρησμούς μουσουλμανικών τεμενών σε Ολλανδία και Αγγλία).

Η πρώτη απάντηση

Ημ/νία: 28/9/2005 **- Από Roark –**

(http://e-roosters.blogspot.com/2005/08/blog-post_112521896919819189.html)

Σήμερα το πρωί δόθηκε η αραβική απάντηση στην αποχώρηση των Ισραηλινών από την Γάζα, με μια βομβιστική επίθεση αυτοκτονίας σε σταθμό λεωφορείων στη πόλη Μπιρσίμπα στο νότιο Ισραήλ. Σχεδόν πριν ένα χρόνο 16 άνθρωποι σκοτώθηκαν σε δυο βομβιστικές επιθέσεις κατά λεωφορείων στη Μπιρσίμπα, την ευθύνη των οποίων τότε είχε αναλάβει η Χαμάς.

Δύο ημέρες πριν αρχίσει η απομάκρυνση των Εβραίων εποίκων και των ισραηλινών στρατευμάτων από την Γάζα, τα ηγετικά στελέχη της Χαμάς, σε μία σπάνια δημόσια εμφάνισή τους, ορκίστηκαν να συνεχίσουν τον ένοπλο αγώνα και μετά την αποχώρηση των ισραηλινών από τη Λωρίδα της Γάζας, παρά το αίτημα του Μαχμούτ Αμπάς για τον αφοπλισμό της. Ποιοι είναι ακριβώς οι στόχοι της δολοφονικής αυτής οργάνωσης; Τους διατυπώνουν συνέχεια και ξεκάθαρα, όπως στο τελευταίο βίντεο που έδωσαν στην δημοσιότητα. Τονίζουν ξεκάθαρα ότι η Χαμάς θα συνεχίσει τις επιθέσεις κατά ισραηλινών στόχων, έως ότου το Ισραήλ καταστραφεί!

Χαρακτηρίζει ταπεινωτική για το Ισραήλ την αποχώρηση από τη Λωρίδα της Γάζας, λέγοντας ότι αυτή πραγματοποιήθηκε λόγω των συχνών επιθέσεων των Παλαιστινίων μαχητών κατά των οικισμών των εποίκων. Η έστω και μερική αποχώρηση των Ισραηλινών ξεγυμνώνει ηθικά την πλευρά των αράβων της Παλαιστίνης, διότι δείχνει ποιος έχει διάθεση για μια σταδιακή, βήμα-βήμα, επίλυση του προβλήματος, και ποιος όχι. Το Ισραήλ, μπορεί να μην υποχώρησε πλήρως, αλλά σε σχέση με τις συνθήκες στην περιοχή και τις αντιδράσεις στο εσωτερικό του ήταν ένα γενναίο πρώτο βήμα, το οποίο για να συνεχίσει θα πρέπει να δει ανάλογα βήματα και από τους άραβες. Η άλλη πλευρά όμως αντί να πάρει την ευκαιρία και να συμβάλει στην προσπάθεια συνύπαρξης, συνεχίζει να δολοφονεί, δείχνοντας ξεκάθαρα ποιοι εμποδίζουν την ομαλοποίηση.

Οι τρομοκράτες δεν αφήνουν περιθώρια παρερμηνείας. Στόχος είναι η καταστροφή του Ισραήλ και τίποτα λιγότερο. Αν δεν απομονωθούν από το σώμα την παλαιστινιακής κοινωνίας δεν πρόκειται ποτέ να λυθεί το πρόβλημα και οι δύο λαοί να συμβιώσουν και να συνυπάρξουν σε συνθήκες γειτονείας. Γι'αυτό το βάρος πέφτει ξεκάθαρα στους ώμους της, να τους αποκυρήξει, να τους περιορίσει και να τους αφοπλίσει. Από λόγια, ευχές και διακυρήξεις έχει χορτάσει η περιοχή. Τώρα είναι ώρα να δείξουν οι άραβες της περιοχής την αποφασιστικότητά τους για μια ειρηνική συμβίωση και την ειλικρίνειά τους στην αποδοχή του αναγνωρισμένου δικαιώματος ύπαρξης του Ισραήλ.

Σχόλια

Kouk:
Συμφωνώ σε όλα όσα λες για την Χαμάς, όμως από την άλλη πιστεύω ότι οι κινήσεις των Ισραηλινών δεν έχουν σαν κίνητρο ένα πνεύμα πολιτισμένου συμβιβασμού. Η αποχώρηση τώρα αποτελεί απλά την στρατηγικά προτιμότερη κίνηση του Ισραήλ για λόγους δημογραφικούς, στρατιωτικούς αλλά και πολιτικούς.

Η αποχώρηση βέβαια είναι κάτι θετικό και για τους Παλαιστίνιους, οπότε είναι εύκολο να εξαπατήσουν τους εαυτούς τους νομίζοντας ότι πετύχαν κάποια νίκη. Στην πραγματικότητα το παιχνίδι έχει φτάσει από πολλού στο σημείο όπου κανείς δεν κερδίζει, απλά το Ισραήλ έχει την φρόνηση και την δύναμη να ελλατώσει τις απώλειες του με αυτή την απεμπλοκή.

****

Οξυμάνδιας:
Τώρα που η Γάζα έχει αδειάσει απο Εβραίους θα είναι πολύ πιο έυκολο να την σφραγίζουν όποτε θέλουν απο τον έξω κόσμο. Οι έποικοι μάλλον δυσχέρεναν την κατάσταση μιας και οι διάσπαρτοι οικισμοί έκαναν τα πράγματα πολύ πιο πολύπλοκα για τις Ισραηλινές δυνάμεις.

Βεβαίως και αυτή η κίνηση του Σαρόν δεν έχει...αλτρουιστικά κίνητρα.(Αν είχε εγώ θα απαιτούσα να τον δει ψυχίατρος..)

Το δημογραφικό πρόβλημα στο Ισραήλ είναι υπαρκτό και δεν συμφέρει τους Εβραίους-αυτό φέναιται και απο δηλώσεις που έκανε ο Σαρόν στο παρελθόν με τις οποίες καλούσε όλους τους Γάλλους εβραίους να μεταναστεύσουν πάραυτα στο Ισραήλ(!).

Πάντως, εκτός αν φέρει όλους μα όλους τους απανταχού Γης εβραίους στο Ισραήλ η αναλογία πληθυσμού θα γέρνει υπέρ των Παλαιστινίων.

Η άλλη λύση φυσικά είναι τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως και οι θάλαμοι αερίων.

Ε αυτό θα είναι η ειρωνεία του αιώνα!Αλλά αν το κάνουν τουλάχιστον δεν θα μπορούν άλλο να μας τα πρήζουν με το εβραικό ολοκαύτωμα :)

Εχω την εντύπωση πάντως ότι ο εξτρεμισμός στη Παλαιστίνη δεν είναι τόσο ισχυρός όσο ήταν κάποτε.Ε που θα πάει, θα κουραστούν σε κάποια φάση-ασε που θα τους τελειώσουν και οι μάρτυρες.Και αυτή η φάση μάλλον δεν είναι μακρυά.

Ο 11ος νεοελληνικός μύθος

Ημ/νία: 29/8/2005 - Από Andrew -
(**http://e-roosters.blogspot.com/2005/08/11.html**)

Η Ελλάδα "πάσχει" από υπογεννητικότητα. Από την δεκαετία του 1980 οπότε άρχισαν οι σταθεροποιητικές τάσεις του πληθυσμού στην Ελλάδα ακούγεται συνέχεια αυτή η καραμέλα. 20 χρόνια μετά με έναν πληθυσμό στα ίδια επίπεδα βλέπουμε τα αποτελέσματα.

Στην διάρκεια της δεκαετίας του 1940 η Ελλάδα υπέστη μια μεγάλη μείωση του πληθυσμού της για γνωστούς λόγους. Αργότερα επήλθε μια μεγάλη αύξηση του πληθυσμού για λόγους που έχουν να κάνουν με την ψυχολογία, όπως μετά από το τέλος κάθε μεγάλης πολεμικής σύρραξης. Ετσι ο πληθυσμός της Ελλάδας παρά την μεγάλη μετανάστευση αυξήθηκε κατά πολύ. Σταδιακά υπήρχε μια πτώση στην αύξηση αυτή, μέχρι την δεκαετία του 1980 οπότε ο αριθμός παιδιών ανά γυναίκα έπεσε κάτω από το 2,1 το οποίο όριο σημαίνει μελλοντική μείωση του πληθυσμού.

Το πιο απλοϊκό επιχείρημα το οποίο ακούγεται είναι ότι οι Ελληνες είναι 10εκ. ενώ οι Βούλγαροι 50, οι Αλβανοί θα μας περάσουν σε πληθυσμό, ενώ οι Τούρκοι είναι 70εκ. Αυτό το επιχείρημα (το οποίο έχει άμεση συνάρτηση με μια ενδεχόμενη πολεμική σύρραξη) αγνοεί αρκετούς σημαντικούς παράγοντες τόσο της πολιτικής όσο και του μεγέθους της χώρας. Εκτός του ότι οι πολεμικές κινήσεις δεν κρίνονται πλέον από τον αριθμό στρατιωτών, αλλά από την πολιτική την οποία ακολουθείται με την σύναψη συμμαχιών, οι χώρες στα βόρεια σύνορα δεν έχουν στρατιωτικές δυνάμεις πλέον. Παραμένει η Τουρκία βεβαίως, με την οποία όμως υπάρχει ένα δεδομένο. **Οτι όσο και αν αυξηθεί ο πληθυσμός της Ελλάδας αυτός της Τουρκίας θα είναι κατά πολύ μεγαλύτερος.**
Από την ιστορία πάντως έχουμε διδαχτεί ότι οι Ελληνες απώθησαν τους πολυαριθμότερους Πέρσες στους Περσικούς πολέμους, ο Μ. Αλέξανδρος πάντα αντιμετώπιζε περισσότερους εχθρούς, η Επανάσταση του 1821 θα έπρεπε να είχε αποτύχει άμεσα, στον πόλεμο του 1940 οι 8εκ. Ιταλικές λόγχες θα έπρεπε να είχαν συντρίψει άμεσα τους Ελληνες. Σε αυτό μπορούμε να πάρουμε σαν παράδειγμα πολλές άλλες χώρες με αντίστοιχες σχέσεις (Φινλανδία - Ρωσία, Ισραήλ - Αραβες). Ετσι αντί να βασιζόμαστε σε αριθμούς στους οποίους σίγουρα θα υστερούμε είναι καλύτερα να βασιστούμε στην ποιότητα.

Η Ελλάδα θα γίνει χώρα γερόντων ακούγεται από πολλούς. Είναι προφανές ότι με την αύξηση του βιοτικού επιπέδου θα αυξηθεί και ο μέσος όρος ζωής των πολιτών, με αποτέλεσμα να υπάρχουν αρκετοί ηλικιωμένοι. Ομως οι ηλικιωμένοι δεν είναι οι άνθρωποι οι οποίοι πρέπει να μην υπάρχουν για το καλό της κοινωνίας, είναι αυτοί οι οποίοι έδωσαν τη ζωή τους για τη δημιουργία αυτής της κοινωνίας, περιμένοντας να πάρουν και αυτοί ότι τους κρατήθηκε με τη μορφή κρατήσεων για συντάξεις και περίθαλψη. Το ότι τα ασφαλιστικά ταμεία έχουν σπαταλήσει τους πόρους τους (με τη συμμετοχή του κράτους το οποίο έπαιρνε άτοκα τα αποθεματικά των ταμείων) είναι ένα διαφορετικό θέμα. Αλλά για να μην αυξάνονται οι ηλικιωμένοι θα πρέπει ή να πέσει ο προσδόκιμος χρόνος ζωής ή να αυξάνεται ο πληθυσμός συνεχώς το οποίο δεν είναι δυνατό. Η παρουσία μεγάλου αριθμού νέων πάντως δεν συνοδεύεται από περιόδους ανάπτυξης. Στις ανεπτυγμένες χώρες (ακόμα και αν τις κοιτάξουμε κατά την περίοδο ανάπτυξής τους) θα δούμε μικρή γεννητικότητα, αντίθετα σε όλες τις αναπτυσσόμενες χώρες, ή τις χώρες του 3ου κόσμου θα δούμε υψηλή γεννητικότητα. Τέλος η αύξηση δεν μπορεί να είναι απεριόριστη, θα σταματήσει σε κάποιο σημείο οπότε θα έχουμε το ίδιο αποτέλεσμα.

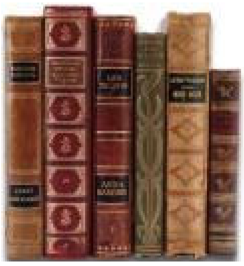
Η έλλειψη εργατικών χεριών η οποία θα επέλθει λόγω της υπογεννητικότητας είναι ένα άλλος Ελληνικός μύθος. Η ανεργία έχει φτάσει σε δυσθεώρητα ύψη, ενώ ταυτόχρονα υπάρχει μεγάλο κύμα μετανάστευσης προς την Ελλάδα. Αυτά τα δύο αντικρουόμενα φαινόμενα μας δείχνουν ότι το πρόβλημα αυτό λύνεται καθαρά με τη χρήση πολιτικών αποφάσεων οι οποίες αποφεύγονται λόγω του πολιτικού τους κόστους.

Ο λόγος για τον οποίο ο πληθυσμός της Ελλάδας πρέπει να μειωθεί ή να παραμείνει σταθερός βρίσκεται στις πλουτοπαραγωγικές πηγές της χώρας οι οποίες είναι περιορισμένες και δεν θα αυξηθούν αν διπλασιαστεί ο πληθυσμός. Οπως περιορισμένοι είναι και άλλοι φυσικοί πόροι που έχουν συνάρτηση με την διαβίωση (π.χ. πόσιμο νερό).

Βεβαίως δεν είναι απαραίτητο μια χώρα να είναι αυτάρκης, εφόσον ανταλλάσει οτιδήποτε δεν παράγεται σε αυτή, το ατυχές για την Ελλάδα είναι ότι η παραγωγή της είναι περιορισμένη και πρέπει να αυξηθεί. Ετσι δανείζεται συνεχώς από το μέλλον για να καλύψει τις τρέχουσες ανάγκες.

Με την αύξηση του πληθυσμού δεν θα αυξηθεί η έκταση της χώρας, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μεγαλύτερο οικιστικό πρόβλημα στα αστικά κέντρα τα οποία δεν θα μπορούν να ανταποκριθούν. Οπως και θα χρειαστούν περισσότερες υποδομές, όταν οι ήδη υπάρχουσες δεν επαρκούν. Η αύξηση του πληθυσμού θα δημιουργήσει ανάγκη για ακόμα περισσότερες υποδομές τις οποίες δεν έχουμε ούτε προβλέπεται να αποκτήσουμε σύντομα. Εκεί που θα πρέπει να δοθεί βάρος είναι στην βελτίωση των ήδη υπάρχουσων συνθηκών.

Η κυβερνητική πολιτική στο θέμα αυτό είναι ότι ναι μεν διαφημίζει τον εν λόγω μύθο αλλά δεν κάνει κάτι για αυτό. Ενα παράδειγμα πολιτικής η οποία αν εφαρμοζόταν στην Ελλάδα θα οδηγούσε σε baby boom είναι αυτή που εφαρμόζεται στην Αυστραλία. Η μη δράση μερικές φορές είναι καλή. Οι Ελληνες εμφανίζονται πιο σώφρωνες από τους μύθους, μην αφήνοντας την Ελλάδα να πέσει σε χαμηλό επίπεδο, δημιουργώντας πολλά παιδιά. Ετσι η Αθήνα παραμένει Αθήνα και δεν έχει γίνει Κωνσταντινούπολη.

--- - Φιλολογίζοντες - ---

Ενας μαθηματικος, ο Καζαντζακης, και το προβλημα των διγλωσσων

Ημ/νία: 18/8/2005 **- Από SG -**
(http://e-roosters.blogspot.com/2005/08/blog-post_18.html)

Μικρες βραδυνες καλοκαιρινες σκεψεις

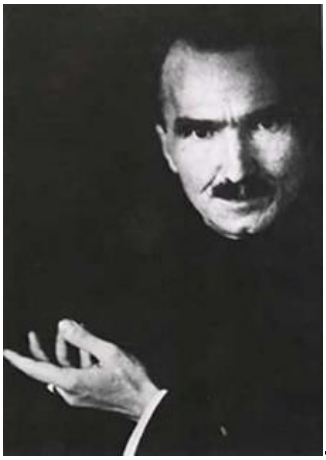
Ξαναδιαβαζα σημερα το "Ο θειος Πετρος και η Εικασια του Γκολντμπαχ" του Αποστολου Δοξιαδη. Αν δεν το χετε διαβασει και σας αρεσουν τα μαθηματικα, οι ιστοριες με λιγο μυστηριο που μιλανε περι των ρομαντικων επιστημονων της αρχης του αιωνα (ξερετε, αυτοι που χρησιμοποιουσαν χαρτι και μελανι και που εστελναν χαρτινα γραμματα ο ενας στον αλλο), οι ιστοριες μανιωδους προσπαθειας ή οι coming of age stories, ριξτε του μια ματια.

Περασα λοιπον απο την σελιδα του και διαβασα λιγο την ιστορια του συγγραφεα. Ειναι ενδιαφερουσα γιατι εκτος των αλλων περιεργων ιδιοτητων του (ας πουμε οτι ξεκινησε στα 15 του, κατοπιν προσκλησεως, σπουδες σαν μαθηματικος στο Κολαμπια της NY), ειναι ενα ατομο που γραφει και δουλευει σε δυο γλωσσες. Σε ενα πολυ ωραιο κειμενακι του εξηγει την οδυσσεια του μεταξυ δυο γλωσσων. Παραθετω μερικα αποσπασματα:

The first serious book I read was – though perhaps I shouldn't say this to an audience of non-Greeks*, who may get the wrong ideas – Nikos Kazantzakis's The life and times of Alexis Zorbas

(a.k.a., after the film, as 'Zorba the Greek'). I have never re-read the book and do not trust a young teenager's tastes to report on its quality to you. But I remember that this was an intense experience, reading it I definitely had a sense I had entered a fascinating, new *terra incognita*, a land where words really count, where they function as passageways to hidden treasure – mostly emotional.

Kazantzakis language has come under attack, even ridicule, by modern Greek writers and aesthetes. It is considered an artificial and uneasy amalgam of a rather extreme form of 'demotic', popular, often strongly idiomatic speech, with a heavy philosophical conceptual structure, a Nietzschean philosopher speaking in enigmatic, half-invented peasant tongues.

.........................οπως και να το κανουμε ο ανθρωπος ηταν μεγαλη μορφη...

[...]

If I wanted to re-read Kazantzakis today [...] **I would probably read him in English.** I find the going much easier, the linguistic excesses are dulled, and meaning is communicated more directly – which perhaps goes to show that I agree with a lot of the criticism, yes, indeed, Kazantzakis often carries innovation and idiosyncratic expression beyond the limits of reader-friendliness and to me this is a capital crime for an author. **But had I read him in anything but the original language when I first did so, I do not think he would have had the same effect on me.**

εδω ο ανθρωπος περιγραφει τελεια την σχεση μου με τα ελληνικα (να μην πω και με τα γερμανικα που ειναι η δευτερη γλωσσα μου μαλλον). Μου λενε κατι βαθια μεσα μου, αλλα αν θελω να διαβασω ενα βιβλιο ή μια μελετη προτιμω συνηθως τα αγγλικα!

To me, a native Greek speaker, a Greek raised in Greece, by Greeks, the word θάλασσα (thalassa) carries the whisper of soft waves gently caressing a rock, somewhere in the Aegean, at some irretrievable moment in my childhood. And the sea to me will always be thalassa, this sea I grew up with, this sea surrounding this island, this blue sea, this often οίνωπας πόντος (oenopas pontos) what Homers call the 'wine-dark sea' that has given philologists endless troubles, making them organize symposia and conferences to discuss the matter: 'what does Homer mean "wine-dark sea", the sea is blue and wine is read', to the extent of searching for oceanographic indications that the sea was indeed red back in those times (something having to do with algae, I think) or that the wine was blue (some fungus no doubt).

ποσο δικιο εχει! πως γινεται να πεις την θαλασσα καλυτερα? θαλασσα! τελειο!

But to me, to a Greek, this is no puzzle. 'Wine dark' sounds just right. This is our sea and Homer's too. We live in it. We know it. And, oh, I shouldn't be calling it sea, or mer or mare or Meer or whatever. Look around you, look at the dark substance surrounding this beautiful island, this dominion of Prospero. **It is not the sea. It is thalassa. And it is wine-dark, don't you see it?** In this sense, a writer is not so much born in a country as in a language. The language is his home. His salvation (the means of it, anyway). He is defined by it, and that is a

useful thing. Like Archimedes, when he proposed to move the world with the mechanics of levers, a writer needs a πα στω (pa sto) a 'where to stand' in order to be able to perform his magic – whatever dose of magic it is his privilege to be able to perform. And this place, where he can stand, where he begins form, his axioms (the mathematician speaking again) is his or her language. His home.

ποιος ειπε οτι οι μαθηματικοι δεν μπορουν να σκεφτονται ποιητικα?

[greek] is a beautiful language, full of rich treasures and on top of that it is also my language, the language of my childhood and family and most of my friends. But it is also just another human language – I love it but don't want to idealize it. It cannot do everything for me. Some things, I would rather write about in English, for reasons of content, subject-matter, period, time, theme, whatever – a writer is not an accountant, he does not have to account, thank God, for every creative penny spent.

αντιθετα με οτι πιστευουν διαφοροι ελληνοφανατικοι ετσι ειναι! και οσες γλωσσες και να μιλαει κανεις, μια ακομα εχει κατι να του προσφερει, ποσο μαλλον τα αγγλικα, μια υπερπλουσια γλωσσα.

και κλεινει:

I will never get Greek out of my life. It is my home. But as I can move, on occasion, from home to home without inner suffering, I want also to be able to move from my language. Again: **it is my home and I love it for it. But I do not want it to become my *prison*.**

δεν θα μπορουσα να το πω καλυτερα, γιαυτο το βουλωνω...

(ολες οι σημειωσεις και εμφασεις στο κειμενο ειναι δικες μου βεβαια)

*χεχε ποσο δικιο εχει. Οι περισσοτεροι ξενοι νομιζουν οτι ο Καζαντζακης μιλαει για γκρηκ σουβλακι, καμακι, παραλια...

ΥΓ ενα περιεργο πραγμα, οσο κιαν το παιζουμε ελευθερα και ανεξαρτητα ατομα, ολο και ταυτιζομαστε με καποιους *δικους μας*. Συμπτωση που ο Καβαφης ανφερεται συνεχως στους Αρχαιους, ο Σεφερης στην Ελενη, ο αφοβος Καζαντζακης στον συμπατριωτη του Γκρεκο, ο πολιτης του κοσμου Δοξιαδης στον Καζαντζακη και στον Αρχιμηδη? Ποσο βαρος κουβαλανε αληθεια οι Ελληνες με ολη αυτην την κληρονομια (ειτε ειναι αληθινη ειτε τεχνητη)?

Σχόλια

Οξυμάνδιας:
Πολύ εύστοχα όλα αυτά.Η δική μου άποψη είναι πάντως ότι τα αγγλικά δεν είναι "υπερπλούσια γλώσσα".Μπορώ μόνο να το δεκτώ όσον αφορά το μέγεθος του λεξιλογίου αλλά όταν σκεφτείς το πόσες ελληνικές,λατινικές και γαλλικές λέξεις υπάρχουν στην "αγγλική" γλώσσα τότε μάλλον αυτό δεν στέκει καλά.

Εχοντας μεγαλώσει με τα αγγλικά νομίζω ότι μπορώ να εκφέρω μια έστω πληροφορημένη άποψη για το θέμα.Πιστεύω ότι τα αγγλικά υπερτερούν όχι μόνο των ελληνικών αλλά και άλλων πολλών γλωσσών στον τομέα της επικοινωνίας πληροφοριών.Στην μετάδοση δηλαδή όρων,ορισμών και γενικά οτιδήποτε σχετίζεται με τα "κοινά". Η απλότητα της είναι το μεγάλο της ατού.

Υστερεί όμως πάρα πολύ στην λογοτεχνική εκφραστικότητα.Στις μεταφορές,στη δημιουργία εικόνων που απλά δεν μπορούν να υπάρξουν στην πραγματικότητα-κάτι όπως τα σχέδια του M.C.Escher ή του Salvador Dali για παράδειγμα.Τα αγγλικά περιγράφουν τέλεια τον κόσμο αυτό, τα ελληνικά περιγράφουν όχι μόνο τον κόσμο αυτό αλλά και ότι υπάρχει έξω απο αυτό.

Αρκεί μια ματιά σε στίχους ελληνικών και αγγλικών τραγουδιών για να κατανοήσει κάποιος πόσο μεγάλη διαφορά υπάρχει μεταξύ των δύο.Χωρίς να μπώ στα λογοτεχνικά.

***

SG:
Δεν θα γινω τοσο ακριαος που να πω οτι τα ελληνικα δεν κανουν για επιστημονικη γλωσσα. Πρωτα απολα γιατι

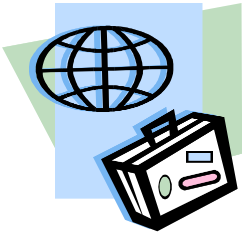
εχουν δυνατοτητες και δευτερον γιατι ειναι μια ζωντανη γλωσσα που εξελισσεται και αλλαζει.

Θα πω ομως οτι η κατασταση των ελληνικων σημερα φανερωνει μια γλωσσα που δεν εχει αξιολογο λαο απο πισω της.
Ο δημοσιος διαλογος στα περισσοτερα θεματα ειναι φτωχος, πραγμα που κανει την γλωσσα να ειναι λιγοτερο ακριβης.
Οι αυτοχθονες τεχνες ειναι επισης φτωχες, πραγμα που επισης φτωχαινει την γλωσσα (αντιγραφουμε ολους τους ορους απεξω).
Η βιομηχανια μας ειναι φτωχη, πραγμα που κανει να αντιγραφουμε και τους βιομηχανικους ορους χωρις να δινουμε καμμια δικη μας αποψη στο θεμα.
Ο επιστημονικος διαλογος στα ελληνικα ειναι ακομα πιο φτωχος (προβλημα που εχουν πια ολες οι γλωσσες εκτος αγγλικων), πραγμα που η εγκληματικη μας πολιτικη στην παιδεια μονο χειροτερευει.

Ετσι πχ υπαρχει μειονεκτημα με την πολλαπλοτητα των εννοιων της λεξης οικονομια. Και το χειροτερο ειναι οτι το προβλημα διορθωνεται μιλωντας αγγλικα, οχι φτιαχνοντας ελληνικες λεξεις.

ΥΓ το μονο που δεν ειναι φτωχο στην Ελλαδα ειναι η ιδεοληψια, θολοκουλτουρα και η προγονολατρια. εκει εχουμε πολλες λεξεις :-)

Προσωπικά

Το ταξίδι του feelgood...
...οι πρώτες μέρες

Zephyr Rally 2005

Ημ/νία: 26/8/2005 (http://blogride.net/index.php?mode=viewid&post_id=105)

23 Ιουλίου έως 6 Αυγουστου
15 μερες και 14 νύχτες
4.662 χιλιομετρα
250 περιπου λιτρα βενζινης
1,5 έξτρα λιτρα λαδι
9 νυχτες σε καμπινγκ
3 νυχτες σε πανσιον
2 νυχτες στα καθισματα στο πλοιο
Ελλαδα-Ιταλια-Γαλλία-Αγγλία κι αναποδα

Απο ολα αυτα ενα καταλαβα, το επομενο θα ναι σιγουρα καλυτερο...

23/7/05 Ημέρα 1 * Σάββατο

Ημ/νία: 26/8/2005 (http://blogride.net/index.php?mode=viewid&post_id=104)

Αναχώρηση το μεσημέρι από Αθήνα. Τεστ για μας και τα δεμένα πράγματα. Ολα ήταν έτοιμα από το προηγούμενο βράδυ. Το πλοίο έφευγε τ απόγευμα στις 5 από Πάτρα κι οι ώρες ήταν αρκετές για χαλαρές στάσεις κι ίσως μπανάκι. Η ζέστη όμως αρκετή.

Δυστυχώς το πρώτο μου πρόβλημα ήταν ο πονόδοντος. Μάγουλο πρησμένο και όχι καλή διάθεση. Παυσίπονα και εμπρός. Κίνηση λίγη. Στο δρομο συχνές στάσεις για νερό και σκιά. Μεγάλη στάση για σάντουιτς στο Ξυλόκαστρο που όμως είχε αέρα αρκετό για μπάνιο (ακόμα και για τσιγάρο). Τελικά φτάνουμε στις 4.10 για check-in στη Πάτρα και με τη ψυχή στο στόμα επιβιβαζόμαστε στο πλοίο για Αγκόνα. Το συνηθες μπαχαλο στο φερυ, ευτυχώς όμως μου δωσαν δυο τάκους να βάλω στη μηχανη. Για να τη δέσω δεν το συζητώ. Δε πειράζει, αρχή είναι, ας καταπιώ τα παράπονα.

Το ταξίδι στο πλοιο εγινε με καλο καιρό χωρις πολύ κόσμο. Η νύχτα χαλαρή πέρασε εύκολα. Το δόντι είχε ενα συνεχή αδιορατο πόνο που περισσοτερο με κουραζε ψυχολογικα παρά μ εμποδιζε ν απολαυσω τη διαδρομή.

[24/7/05 Ημέρα 2 * Κυριακή]

Ημ/νία: 26/8/2005 (http://blogride.net/index.php?mode=viewid&post_id=103)

Αναμονή μέχρι το πλοίο να δέσει στην Ανγκόνα κι αγωνία. Δεν είχα ξαναοδηγησει έξω κι όπως και να χει είχα ένα μικρό αγχος όσο και χαρά.

Με τα πολλά φτάνουμε, το πλοίο δένει κι εγω μέσα στο γκαράζ του πλοίου να βλέπω τον καταπέλτη ανοιχτό και να ξεκινάμε.
Τα κράνη στο χέρι λόγω ζέστης μέχρι να βγούμε από το λιμάνι. Μα να ο πρωτος καραμπινιέρος ο οποίος με το που μας βλέπει μας φωνάζει για τα κράνη. Εδώ δε παίζουμε. Τα φοράμε και γραμμή για εθνική. Η πλοήγηση εύκολη μέχρι να βγούμε στην Εθνική. Μέχρι το πρώτα διόδια στην αρχή της autostrada. Εκεί ήμουνα ψιλιασμένος και διαβασμένος αλλά ή αλήθεια είναι πως άλλο να τ ακους κι αλλο να το κάνεις. Στην Ευρώπη, πριν μπεις στην Εθνική, σταματας στα διοδια και παιρνεις μονάχος σου ένα χαρτάκι από μηχάνημα στα διοδια. Ειναι σημαντικο να το κρατησεις επειδη όταν θα βγεις θα ξανασταματησεις και θα στο ζητησουν για να υπολογισουν ποσο θα πληρώσεις. Αν δεν το χεις δεν μπορω να σκεφτω τι θα γινει, καλο είναι λοιπον να το χεις. Τσιμπάμε το χαρτακι και autostrada.

Συχνές οι πρώτες στασεις στα πρωτα χιλιομετρα για να επιβεβαιωσεις το αυτονοητο, να ξεστρεσσαριστεις και να καταλαβεις τι παιζει.
Ευκολο φαινεται. Τελικα αν εχεις οδηγησει στους ελληνικους δρόμους κι εχεις επιβιωσει τοσα χρόνια, η οδηγηση στην autostrada μονο χαρα μπορει να σου φερει.

Χαμογελα από τους δεκαδες μοτοσυκλετιστες που σε χαιρετανε (στο ιδιο ρευμα). Ο Ζεφυρος χαλαρα στα δεξια προσελκύει τα ματια ειτε των σκουτεροειδων ειτε των σουπερ ντουπερ RRR που προσπερνουν.
Δεκάδες τα παρκινγκ κι οι χωροι να σταματησεις, να φας να πιεις, να κατουρησεις κι ολα δειχνουν οργανωμενα. Τα περισσοτερα κομματια είναι αφογα κι ο δρομος έχει απλά πολλές νταλικες που όμως δε σ ενοχλουν.

Κι η πρωτη σταση γι ανεφοδιασμο. Εδω ακομα ενα μικρο αγχος. Δεν ειχα ξαναβαλει βενζινη μονος μου και επρεπε να καταλαβω πως λειτουργει το συστημα. Τελικα ειναι απλό, βαζεις όσο γουσταρεις και πας μεσα στο μαγαζι και πληρωνεις. Ευκολα γρηγορα και χωρις κοπο. Αν εχεις προβλημα οι βενζιναδες (οπου υπαρχουν) ειναι ευγενικοι αλλα καταλαβαινουν 2 γλώσσες μονο, τη δικια τους και τη γλωσσα του σωματος.

Το νερο άρχισε ν ακριβαινει απο το πλοιο. Απο τα 50 λεπτά στην Αθηνα, πήγαμε στα 70 στο πλοιο και αρχίσαμε από το 1 ευρωπουλο στην Ιταλία το οποίο συνεχώς ανεβαινε!

Μετά από 250 περιπου χιλιομετρα να η πρωτη είσοδος στον πρωτο σταθμο, Μπολώνια. Πανεμορφη πόλη. Το πρωτο που κοιταξαμε ήταν να εντοπισουμε το καμπινγκ. Ρωτωντας πας στη Πόλη λένε αλλά το θέμα είναι πως πας! Ενας Ιταλιανος που μόλις είχε βγει απο

ενα καφε μαζί με τη κοπελα του ανελαβαν να μας οδηγησουν με το αυτοκινητο τους. Οδηγησαν σαν τρελλοι κι ειχαμε ιδρωσει να τους ακολουθησουμε. Μαλλον ηθελαν να δειξουν ότι πανε πολυ γρηγορα. Η ισως ηθελαν να δειξουμ ποσο γρηγορα μπορεις να πας αν εχεις πιει. Το καταλαβαμε καλα και πραγματι οδηγησαν μεσα στη κινηση ΠΟΛΥ γρηγορα.
Τελος παντων, φτάνουμε στο πραγματικα καλο καμπινγκ, ρωταμε για τιμη 2 ατομα με σκηνη και τη μηχανη. Η απαντηση ηταν ενα μικρο εγκεφαλικο. 26 ευρώ!

Αυτο δεν ηταν καμπινγκ, φαρμακειο ήταν. Αν ξεκιναγαμε με τετοιες τιμες ο προυπολογισμος τιναζοταν στον αερα. Ειχα προυπολογισει γυρω στα 15 ευρω τη μερα για διαμονη κι ηδη ενιωθα δυσκολα. Τελος παντων δεχτηκαμε μιας και δεν ειχαμε αλλη επιλογη. Ομορφο καμπινγκ κι ηταν οτι χρειαζομασταν για ενα μπανιο κι ανασυγκροτηση. Το βραδυ βολτα στη Μπολωνια, φαγητο απο φτηνομαγαζα και αραγμα στα στενα τρωγοντας στο τελος παγωτο στη πλατεια.
Επιστροφη τη νυχτα και υπνο για να μαζεψουμε δυναμεις. Τη προηγουμενη νυχτα τη περασαμε στο πλοιο και χρειαζομασταν δυναμεις επειδη τα χιλιομετρα ανεβαιναν μερα με τη μερα.

25/7/05 Ημερα 3 * Δευτέρα

Ημ/νία: 26/8/2005 (http://blogride.net/index.php?mode=viewid&post_id=102)

Μάζεμα σκηνης, επαναφορτωμα και ξανα στα σοκακια της Μπολωνια να ψαχνουμε Σουπερμαρκετ για ν αγορασουμε προμηθειες για το δρομο. Ηταν καλη λυση αυτη, πριν ξεκινησουμε ν αγοραζουμε ψωμι, φετες τυρι και ζαμπον για να φτιαχνουμε προχειρα σαντουιτς στη διαδρομη. Και φτηνα ερχοτανε και δε χρειαζοτανε να ψαχνεις στη μεση του πουθενα μερη για να φας.

Το πρηξιμο είχε αρχισει να φευγει και δεν ειχα πια πονο στο δοντι. Ενα μπεταντιν για γαργαρα όμως αγοραστηκε καλου κακου.

Επιστροφη στην autostrada. Προορισμος βορεια Ιταλια, Ivrea. Ο δρομος καλος, οι νταλικες ακομα περισσοτερες το τοπιο μεχρι το Μιλανο χαλια. Και φτανουμε κοντα στο Μιλανο και χαθηκαμε σε καποια εξοδο του περιφερειακου του. Αποτελεσμα να βρεθουμε στην "κοκκινη Νοβαρα" που σε αλλη περιπτωση θα χε πλακα, τωρα όμως μαλλον μας αγχωσε. Γυριζουμε πισω (με αναστροφη καθοτι ελληναρας) και μπαινουμε στο Μιλανο. Οι μιλανεζοι ευγενικοι μας καθοδηγησαν στην καταλληλη εξοδο και το προβλημα λυθηκε -χανοντας κανα δυο ωρες βεβαια. Στην επιστροφη

καταλαβα καλυτερα τον περιφερειακο του Μιλανου ο οποιος ειναι ΤΕΡΑΣΤΙΟΣ κι εχει ενα καρο εξοδους. Προσοχη στις ταμπελες λοιπον απο δω και περα.

Ivrea το απογευματακι και ψαξιμο του καμπινγκ. Το βρηκαμε. Παλιο, λιγο εγκαταλελειμενο αλλα φτιαγμενο στην ακρη μιας λιμνης. Μαγευτικη θεα και καλη μπυρα. Τιμή? 2 ατομα, μοτοσυκλετα και σκηνη... μολις 10 ευρω (μπορει και 11 δεν θυμαμαι καλα). Θυμαμαι όμως πως πηγα να λιποθυμησω απο ευτυχια. Επιτελους οι τιμες ξαναγυρισαν εκει που τις περιμενα.
Το δοντι περασε και δε μ ενοχλουσε πια. Ομως στο συγκεκριμενο καμπινγ αντιμετωπισαμε ενα αλλο μικρο προβλημα. Γυρω στα 37.000 κουνουπια πειναγαν. Και μιας που βρεθηκαμε στο δρομο τους σκεφτηκαν να δοκιμασουν το δικο μας αιμα. Παρόλη τη σθεναρη μας αντισταση, τα σημαδια μας ήταν αρκετα το επομενο πρωινο καθως κι η μεγαλη μας φαγουρα. Ας ειναι όμως.

26/7/05 Ημερα 4 * Τρίτη

Ημ/νία: 26/8/2005 (http://blogride.net/index.php?mode=viewid&post_id=101)

Η σημερινη μερα ήταν απο τις σημαντικοτερες του ταξιδιου. Αλπεις, το τουνελ του Mont Blanc και η εισοδος μας στη Γαλλία. Αρκετα τα χιλιομετρα. Ευτυχως ο καιρος ήταν πολυ καλος με τον ηλιο να καιει μολις σταματαγες να παρεις μιαν ανασα.

Ανεβαινοντας στις Αλπεις χανεις τη μπαλα. Τα βουνα είναι εκπληκτικα και ζηλευες τους δεκαδες επαρχιακους δρομους που εβλεπες να χαραζουν τα βουνα ενω εσυ ησουν αναγκασμενος να τραβηξεις σε συγκεκριμενο προορισμο, να περασεις τα συνορα δηλαδη για Γαλλια. Την επομενη φορα θα θελα να περασω κανα δυο μερες εξερευνωντας την. Και βεβαια τουνελ. Πολλα τουνελ. Εμπαινες με εκατο χιλιομετρα σε συνεχομενα τουνελ μηκους από 500 μετρα ως 2,5 χιλιομετρα το καθενα. Θα ταν σιγουρα καμμια δεκαρια, ίσως και παραπανω.

Στο τελος φτανουμε στα συνορα όπου ο ελεγχος ήταν για μας μηδενικος και μπαινουμε στο φημισμενο τουνελ μηκους 11,4 χιλιομετρων. Ταχυτητα 50-70 χιλιομετρα αυστηρα με συνεχη ελεγχο. Εντεκαμιση χιλιομετρα τουνελ σου φαινεται πραγματικα ΑΤΕΛΕΙΩΤΟ. Ηταν όμως η συγκινηση της πρωτης φορας που σ εκανε να το ξεχνας. Και τσουπ! Γαλλία! Ροβολλάς τον κατηφορο και στεκεσαι σε Γαλλικο εδαφος κοιταζοντας με δεος τις Αλπεις. Απιστευτη ομορφιά!

Φτανουμε στον επομενο σταθμο ανασυγκροτησης. Bourg-en-Bress. Μια μικρη ομορφη κωμοπολη. Ενα πανεμορφο δημοτικο καμπινγκ στο κεντρο περιπου της πολης σ ενα παρκο! Η τιμη χαμηλη περιπου 11 ευρω. Βολτα το βραδακι στις γειτονιες του. Φαι στον Αλη Μπαμπα, το λιβανεζο που εφτιανε κατι σα σουβλακια με γυρο. Δεν υπηρχε ουτε φτηνοτερο ουτε χορταστικοτερο. Χαλαρωση στο καμπινγκ το βραδυ και ετοιμη για τη πρωινη αναχωρηση.

[27/7/05 Ημερα 5 * Τετάρτη]

Ημ/νια: 26/8/2005 (http://blogride.net/index.php?mode=viewid&post_id=100)

Γαλλικοι αυτοκινητοδρομοι. Ενα ονειρο για τους πειναςμενους ελληνες. Οριο ταχυτητας τα 130 ΠΑΝΤΟΥ, ασφαλεστατοι, προβλεψιμοι, υπεροχη ασφαλτος, μαγευτικα τοπια. Ο καιρος σταθερα υπεροχος σ ολη τη διαδρομη. Φοβερα παρκινγκ που δεν θα τα ονομαζες παρκινγκ. Ηταν ΠΑΡΚΑ που ειχαν τουαλετες, ντουζιερες (!), τραπεζια να κανεις πικνικ, παιδοτοπους, μεχρι και να κοιμηθεις τη νυχτα μπορουσες. Καθαροι χωροι παντου κι αισθανοσουν ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ. Αν μπορουσα να διαλεξω μια απο τις χωρες που περασα η Γαλλια είναι εκεινη που θα προτιμουσα να γυρισω. Κι οταν λεω Γαλλια εννοω τη γαλλικη επαρχια μιας κι εμεινα μακρια απο τις μεγαλες πολεις.

Επομενος σταθμος το χωριο Clerey. Εκει ενα μαγευτικο καμπινγκ χτισμενο κι αυτο στην οχθη μιας λιμνης μ ευγενικους γαλλους. Η τιμη κι εδω σταθερα, 10-11 ευρω περιπου και μαλιστα ΧΩΡΙΣ τα κουνουπια. Ομορφο βραδυ ξεκουρασης γιατι η επομενη μερα ειχε τα πιο πολλα χιλιομερα ταξιδιου. Δυστυχως το μονο μειονεκτημα σ αυτο το καμπινγκ ηταν πως επρεπε να βαλεις ενα ειδικο κερμα στην ειδικη σχισμη που υπηρχε στα ντους για να κανεις ντους. Οταν καταφερα να μαθω πως δουλευει κι εβαλα το κερμα δεν ειχα βγαλει τα ρουχα μου μ αποτελεσμα να γινω ΛΟΥΤΣΑ! Αλλα δε βαριεσαι.

Το βραδυ ξαπλωμενοι ανετα και λαγοκοιμωμενοι ακουμε κατι κεραυνους πολυ μακρια. Δεν ανυσηχησα οσο επρεπε μ αποτελεσμα σε μιση ωρα να γινεται της κακομοιρα και ν ανοιγουν οι ουρανοι. Ευτυχως η παλια μου σκηνη αντεξε το ποτισμα και τα πραγματα μας δεν βραχηκαν αρκετα.

Το περίεργο καλοκαίρι, ο St.King κτλ...

Ημ/νία: 1/9/2005 **- Από YannisD -**
(http://homepages.pathfinder.gr/YiannisD/Mple_Tetradio.html)

Πολλά παιχνίδια παίζει η τύχη. Το φετινό καλοκαίρι (για το οποίο έχω ξαναπεί παλαιότερα ότι ήταν πολύ ...περίεργο) μου/μας επεφύλασσε διάφορες καταστάσεις. Κάποιες από αυτές τις έχω μοιραστεί εδώ μαζί σας, κάποιες άλλες όχι. Όλες ανεξαιρέτως στην τελική μού έδωσαν πράγματα, ιδέες, συναισθήματα (θετικά & αρνητικά), εικόνες γενικότερα. Ο όρος "περίεργο καλοκαίρι" που χρησιμοποίησα και πιστεύω, έγκειται όχι μόνο στο ποιόν των προσωπικών μου ιστοριών αλλά και σε γενικότερου ενδιαφέροντος θέματα...

Ο Έκο είχε πει κάποτε ότι ο Αύγουστος (υπονοώντας βέβαια την καλοκαιρινή περίοδο στο σύνολό της) δεν εμπεριέχει ειδήσεις. Θυμηθείτε και τα γνωστά "μπάνια του λαού"... Φέτος, τα πράγματα ήταν εκ διαμέτρου αντίθετα. Δεν νομίζω να ξεχάσουμε εύκολα ό,τι συνέβη φέτος το καλοκαίρι από τους πρόσφατους φονικούς τυφώνες ή σεισμούς, τα σαραβαλο-αεροπλάνα, τις εξίσου φονικές εκρήξεις στο Λονδίνο κτλ.κτλ.

Γενικότερα υπήρχε μια περιρρέουσα ατμόσφαιρα που ειλικρινά την έβρισκα ...περίεργη. Με την έννοια ότι την ένοιωθα σαν να ήταν λάθος! Σαν η πραγματικότητα που ζούσαμε (έμμεσα ή άμεσα) οι άνθρωποι να ήταν λάθος. Σαν να ξέφυγε κάτι και όλα άρχισαν να πηγαίνουν από λίγο έως πολύ στραβά-ανορθόδοξα-παράλογα ακόμη...

Σημεία των καιρών; Η τιμωρία της Φύσης ή της Μηχανής απέναντι στον ανθρώπινο εγκληματικό παραλογισμό και εγωϊσμό; Ίσως. Ίσως και όχι. Αλήθεια, μήπως έχουν πάρει κανα τεράστιο sabbatical οι γνωστοί Regulators (Ρυθμιστές) του φίλτατου συγγραφέα Stephen King; (αν έχετε διαβάσει το αντίστοιχο βιβλίο, το οποίο και συστήνω...)

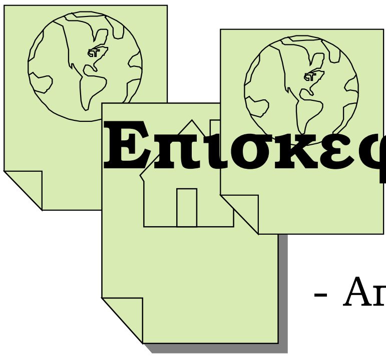
Έτσι λοιπόν. Ένα περίεργο καλοκαίρι που πολλά δείχνουν να μην πηγαίνουν σωστά ή αναμενόμενα. Ειλικρινά μου θυμίζει τα περίφημα αναπάντεχα (και ιδιοφυώς παράλογα πολλές φορές) σκηνικά που σκάρωνε ο Stephen King για να τοποθετήσει μέσα τις πιο δυνατές του ιστορίες... Κόλλημα με τον King, θα μου πείτε. Μπορεί. Όμως έρχονται φορές που νοιώθω ότι εκφράζει τόσο αληθινά τον παραλογισμό της εποχής μας. Την ψυχολογική βία που εξασκείται πάνω μας, αλλά και την κάθε μορφή βίας... Κι ό,τι από τα παραπάνω εξασκούμε και εμείς με τη σειρά μας στους άλλους...

Στον προσωπικό ή/και επαγγελματικό τομέα ήταν σαν να είχα πολυάριθμους αυτόματους πιλότους με αλληλο-επικαλυπτόμενα δρομολόγια (ιδιοφυώς προσχεδιασμένα, χαχα!) που προφανώς οδηγούσαν σε αναπόφευκτες συγκρούσεις... Καμιά φορά και σε αδιέξοδα. Χμ, ναι. Κι αυτό για τη δική μου ιδιοσυγκρασία ήταν/είναι αρκούντως περίεργο να συμβαίνει... Όντως.

Ένα περίεργο καλοκαίρι οδεύει προς το τέλος του. Ημερολογιακά, ok, τελείωσε αλλά ο Σεπτέμβρης καλά κρατεί ακόμη με τις ζέστες του. Κι όσο για τα "ανώμαλα σημεία" κι αυτά καλά κρατούν. Έχουμε εξάλλου σε 10 μέρες και την μαύρη επέτειο της 11ης Σεπτεμβρίου.

Αυτά προς το παρόν. Πέραν από τα παραπάνω,
να ευχηθώ σε όλους μας Καλό Μήνα! Χαιρετώ... :-)

Επισκεφθείτε...

- Από jim_hellas -

Σε αυτόν τον τομέα θα μπορείτε να έρχεστε σε επαφή με πολύ ενδιαφέροντα sites από όλο τον κόσμο, σχετικά και πραγματικά άσχετα με τα blogs... Ποτέ δεν ξέρεις πότε θα χρειαστείς κάτι από αυτά τα sites!

wikipedia.org / wikinews.org

(http://en.wikipedia.org) / (http://en.wikinews.org)

Αν και νομίζω πως το συγκεκριμένο site δεν χρειάζεται ιδιαίτερες συστάσεις, ωστόσο επέλεξα να το βάλω στις σελίδες αυτές γιατί ποτέ δεν ξέρεις, μπορεί να υπάρχει ανάμεσά μας και ένας που ζούσε στα βουνά, κρυμένος μέσα σε σπηλιές δίχως να δει το φως της ημέρας τα τελευταία χρονάκια. Το συγκεκριμένο site αποτελεί μια Online εγκυκλοπαίδεια. Αυτό όμως που παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον είναι ότι οι συγγραφείς αυτής της εγκυκλοπαίδειας είναι απλοί χρήστες, οι οποίοι με τις γνώσεις τους εμπλουτίζουν το περιεχόμενο της wikipedia. Πραγματικά μπορείς να βρείς απίθανες πληροφορίες που δύσκολα θα τις έβρισκες κάπου αλλού συγκεντρωμένες γύρω από το ίδιο θέμα.

Βέβαια η wikipedia έχει και ένα δίδυμο αδερφάκι, το wikinews, το οποίο είναι ένα μεγάλο ειδησεογραφικό πρακτορείο με δημοσιογράφους και πάλι απλούς ανθρώπους που σχολιάζουν τα όσα βλέπουν καθημερινά. Νομίζω πως είναι μια πολύ πιο αντικειμενική ματιά στα γεγονότα. Πολλοί, ανάμεσά τους και εγώ, προτιμάμε να βλέπουμε παγκόσμιες ειδήσεις και θέματα από το site αυτό μεταξύ άλλων, καθώς όπως θα διαπιστώσετε όταν το επισκεφθείτε, δεν φιμώνεται κανένας εκεί και αυτό έχει ως συνέπεια, τα άρθρα που παρουσιάζονται να έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

monitor : παρακολουθώντας την ελληνική blog-όσφαιρα.

(http://monitor.vrypan.net)

Το monitor αποτελεί μια εξαίσια προσπάθεια για άμεση συγκέντρωση των τελευταίων posts των διάφορων blogs που παρακολουθεί η μηχανή του. Το συγκεκριμένο site είναι ένα ηλεκτρονικό μάτι που παρακολουθεί ορισμένα **ελληνικά** blogs (αυτά που είναι κυρίως στο www.blogger.com) και στην σελίδα του εμφανίζει μια λίστα με τους τίτλους των τελευταίων posts, καθώς και ένα απόσπασμα από την κάθε εγγραφή. Θαυμάσια ιδέα που υλοποιήθηκε από τον ιδιοκτήτη του blog vrypan.net (http://vrypan.net/weblog). Αν θέλετε να βλέπετε άμεσα το τι συμβαίνει στην ελληνική blogόσφαιρα τότε αυτό είναι το κατάλληλο site!

Contact us / infos

E-mail επικοινωνίας:	jim_hellas@pathfinder.gr jim_hellas@hotmail.com (+ MSN Messenger) mnx_psycho@yahoo.com
ICQ	283-206-715
Ιστοσελίδα περιοδικού BloGR	http://freehost.stuff.gr/jim_hellas/blogr.html
Υπεύθυνος περιοδικού	Jim_hellas / Δημήτρης

Πληροφορίες / Copyright policy / Απαγορεύσεις

Το BloGR είναι ένα **δωρεαν** online περιοδικό μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. **Απαγορεύεται η πώλησή** του με οποιονδήποτε τρόπο **και η οποιαδήποτε οικονομική εκμετάλλευση** του περιοδικού και του περιεχομένου του.

Υπεύθυνοι για το περιεχόμενο των κειμένων είναι **μόνο** οι αρθρογράφοι τους και **όχι** το BloGR. Οι απόψεις που εκφράζονται στα άρθρα είναι **αποκλειστικά** των αρθρογράφων και δεν ταυτίζονται απαραίτητα με τις απόψεις του BloGR.

Για **όλα** τα κείμενα που χρησιμοποιήθηκαν από ξένες on-line πηγές (blogs κυρίως) ζητήθηκε η άδεια των ιδιοκτητών των ιστοσελίδων αυτών ώστε να δημοσιευθούν και ως αρθρογράφοι ονομάζονται οι ιδιοκτήτες των ιστοσελίδων αυτών. Αν εντοπίσετε κείμενο το οποίο είναι κλεμμένο από άλλη πηγή, δίχως να έχει γίνει σχετική ενημέρωση από τον ιδιοκτήτη της ιστοσελίδας σας παρακαλούμε να μας ενημερώσετε είτε για αποκατάσταση του ονόματος του πραγματικού αρθρογράφου του κειμένου, είτε για διαγραφή του κειμένου, αν ο πραγματικός αρθρογράφος το επιθυμεί.

Οι εικόνες που τυχόν συνοδεύουν τα άρθρα είτε είναι οι ίδιες που χρησιμοποιήθηκαν στα πρωτότυπα άρθρα αν, όπου και όπως αυτά δημοσιεύθηκαν, είτε βρέθηκαν στο internet από όπου και χρησιμοποιήθηκαν. Γίνονται προσπάθειες να μην χρησιμοποιούνται εικόνες που είναι copyrighted, αλλά παρόλα αυτά αν εντοπίσετε κάποια εικόνα που είναι copyrighted, σας παρακαλούμε να επικοινωνήσετε μαζί μας για να αντικατασταθεί **άμεσα**.

Απαγορεύεται αυστηρά η αντιγραφή των κειμένων που παρουσιάζονται στο e-magazine αυτό, χωρίς την άδεια των ατόμων που παρουσιάζονται ως αρθρογράφοι για το κάθε κείμενο. Το BloGR δεν ευθύνεται για τυχόν κλοπή των κειμένων που παρουσιάζονται εδώ καθώς μοναδικός σκοπός του είναι η συγκέντρωση και η μαζική δημοσιοποίηση των κειμένων και όχι η παραπέρα προώθησή τους για οποιαδήποτε άλλη ενέργεια.

Επιτρέπεται η εκτύπωσή του BloGR αν και εφόσον η εκτυπωμένη έκδοση χρησιμοποιηθεί ως έχει, χωρίς **οποιαδήποτε** αλλαγή στο περιεχόμενο των κειμένων, **για ατομική ή/και μη κερδοσκοπική χρήση.**